

system; nu er der atter slaaet ind paa en anden Vej, som jeg synes er et udvidet Stutteri-system og et udvidet Præmiesystem. Det er Noget, som jeg finder, vi allerede have prøvet, uden at have seet nogetfømhelst godt Resultat deraf, og jeg troer derfor, ligesom det har glædet mig at høre det Samme udtale af flere ærede Talere, at der var en anden Retning, som vi endnu ikke have prøvet, og som, idetmindste efter min Mening, maaskee vilde være den bedste og fornuftigste, vi kunde prøve, nemlig, at lade hele denne Virksomhed gaae over i private Hænder. Statens Formaal ved alle nyttige Foretagender maa jo være at vække Interesse for den paagjældende Sag; men skulde Staten efter Alt, hvad den har anvendt paa denne Sag, ikke endnu have vaakt Interesse for den, saa kan den efter min Mening ikke drive det videre, men maa standse her. Jeg troer, at den private Virksomhed og Interesse er vaakt; men jeg troer tillige, at den og Statens ere gaaede imod hinanden, og at det derved er bevirket, at vi ikke ere komne synderlig videre. Jeg er tildeels enig med den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gab) i hans Betragtning, idet jeg ogsaa mener, at vi nu maae see til at trække os tilbage, ikke alene fra denne Understøttelse, men ogsaa fra mange andre; jeg er imidlertid uenig med ham deri, at vi kun understøtte denne enkelte Green; thi jeg troer, vi understøtte næsten alle Grene. Naar man tænker sig, at vi give Understøttelser lige nede fra Vi- og Fiskeavlen op til de højeste Kunstværker, troer jeg, man kan sige, at vi understøtte Alt. Det er min Mening, at vi dog engang maae komme bort deraf, og jeg troer, at dersom vi ikke ville skade det, som vi bør virke for, bør vi begynde med at trække os tilbage her, hvor der synes mig at være den allerbedste Leilighed dertil. Naar man læser Lovforslagets §§ 1 og 2, skulde det synes, som om man var paa Veie til at gjøre det; men naar man saa kommer til § 3 og fornemmelig § 9, vil man see, at man ikke har i sinde at trække sig tilbage, men derimod at gaae dybere ind paa Sagen. Vi ville derved komme ind paa et meget kostbart Præmiesystem, hvis Nytte jeg ikke skal benægte, naar det anvendes paa en saadan Maade, at det kan virke heldigt; men

jeg frygter for, at den her foreslaaede Maade, istedetfor at vække den private Virksomhed og Interesse, vil hæmme den. Med Hensyn til den Commission, der skal forestaae Dyrskuet og uddele Præmierne, da skal Staten udnævne det ene Medlem, nemlig Formanden, og derpaa udnævne Staten indirecte gennem Amtsraadet et Medlem til, og hvor der ikke er nogen Landbosforening, der yder Tilskud til Hestepræmierne — og jeg tvivler om, at der vil findes mange Landbosforeninger, som vilde yde Tilskud; thi Concurrencen er jo fri, og da de ikke ville faae nogen synderlig Indflydelse paa Bedømmelsen af de Dyr, der skulle belønnes med Præmie, troer jeg, at Interessesen for Præmieuddelingen med Hensyn til Hingste vil tabe sig betydeligt — udnævner ogsaa Amtsraadet det tredie Medlem. Der staaer endvidere, at der i Særdeleshed skal sees hen til, at et af de af Amtsraadet udnævnte Medlemmer kan fungere som Secretair. Det kan nu godt være, at man til denne Post kan finde en Mand, der baade har Kjendskab til og Interesse for Hingste og Heste i det Hele taget og tillige er en forretningsdygtig Mand; men det Modsatte kan ogsaa være Tilfældet, og jeg er derfor med Hensyn til dette Punkt enig med den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (S. Nielsen), at det er uheldigt, at Staten deels directe og deels indirecte lægger en saadan Virksomhed i en communal Autoritets Haand; thi de communale Autoriteter blive dog ikke valgte specielt med Hensyn til deres Hingstekjendskab eller Kjendskab til og Interesse for Hesteavl i Almindelighed, men derimod af ganske andre Hensyn. Jeg vilde ønske, at vi vilde holde os til det, der er foreslaaet i § 1, og altsaa overgav det i Landbosforeningernes Hænder, at uddele Præmier til de Dyr, som de sandt vare de bedst brugelige her i Landet. Derved troer jeg, vi nærmede os det Rigtige. Lad os spare de 11,000 Rd. i § 3. Det er min Mening, at vi ikke gjøre Gavn dermed, vi modarbejde den Hensigt og de Foranstaltninger, hvorved vi tragte efter at gavne. Lad os for Diebliffet ikke gaae til at opgive Frederiksborgs Stamstutteri. Jeg holder ikke af at gjøre saa indgribende Forandringer paa eengang, men lad os heller ikke komme til at udvide det. Der